

[Bente Juncker]

lang række af de virksomheder, der udelukkes, betjener det producerende erhvervsliv.

Lovforslaget er i øvrigt udtryk for en forvridding til den lille virksomheds ugunst, idet de små erhvervsdrivende betjener sig af eksperterne rådgivere og afskæres fra hurtig afskrivning af ny teknologi, mens store virksomheder med f.eks. egen sundhedstjeneste, juridisk afdeling, ejendomsadministration eller finansieringsvirksomhed fortsat kan anvende loven. CD finder dette mærkeligt, da dansk erhvervsliv næsten udelukkende består af mindre virksomheder.

CD vil under udvalgsbehandlingen kæmpe de negative elementer i lovforslagene, således at erhvervslivet fremmes efter CDs ønsker.

### Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er tre lovforslag, vi skal behandle denne gang.

Først er der forslaget om ændring af afskrivningsloven. Pristalsreguleringen af afskrivningsgrundlaget synes jeg er meget rimelig og rigtig. Man køber for gode kroner og afskriver med dårligere kroner, og jeg tror, det er et rigtigt princip, man kommer ind på dér. Det er nok rigtigere end genanskaffelsesprincippet.

Så kommer vi til det næste punkt i dette lovforslag. Det er afskaffelse af halvårsreglen. Det er vi tilhængere af, men den pris, ministeren forlanger, nemlig at procenten over en bank for alle afskrivninger skal nedsættes fra 30 til 25, er for høj. Jeg vil gerne gå med til at beholde 30 pct., men jeg vil ikke købe afskaffelsen af halvårsreglen ved at gå ned fra 30 til 25 pct. for al fremtid.

Jeg tror ikke, at der med rette kan indvendes meget mod indekseringen af afskrivningsgrundlaget for maskiner. Når vi derimod kommer til bygninger, kan vi ikke undgå at bemærke, at det i visse situationer vil være en forringelse, nemlig for dem, der har købt bygningerne og ikke har opført dem selv. Jeg tror alligevel, at det alt taget i betragtning vil være rigtigt også for bygninger at overgå til indeksering af afskrivningsgrundlaget, kontantværdien. Og så kan venstre jo trøste sig med, at her har vi et af resultaterne af, at de så kraftigt insisterede på, at vi skulle have indført kontantværdien.

De øvrige ting, der kan siges her, er, at det indekserede afskrivningsgrundlag naturligvis også må indgå, når man beregner formueskat og sådan noget. Det kan der, så vidt jeg kan se, ikke indvendes noget imod. Men spørgsmålet er, om vi – stadig med hensyn til formuebeskatningen – ikke er nødt til at rette på afskrivningsgrundlaget, når det gælder erhvervsaktiver.

Der er en række andre ændringer, men alt i alt kan jeg tilsige, at vi vil arbejde positivt i udvalget på at nå et resultat med de indskrænkninger, jeg har nævnt.

Derefter kommer jeg til ændringen af loven om investeringsfonds. Dér kan jeg straks sige, at jeg gerne vil gå med til at indskrænke adgangen til at oprette investeringsfonds for sparekasser, forsikringsselskaber og banker, altså pengeinstitutter, men de øvrige erhverv mener jeg ikke bør findes i gruppen, der ikke kan henlægges til investeringsfonds. Hvis man anerkender dem som erhverv, må de også have erhvervsbetingelser. Derefter er spørgsmålet, om man skal stille andre krav til investeringsfondshenlæggelser. Det vil jeg gerne kigge på. Ministeren foreslår, at de 12 år skal ændres til 4 år, og det forekommer mig vel drastisk. Jeg vil godt undersøge, om vi skal nedsætte dette åremål.

Endelig kommer vi til forslaget om ændring af lov om midlertidigt fradrag for visse erhvervsmæssige investeringer. Der har allerede lydt meget stærk kritik af det heroppefra.

Jeg vil i udvalget lytte meget til de argumenter, der fremføres fra kritikernes side, og så må vi håbe på, at disse lovforslag, som af en eller anden grund er taget sammen, hurtigt kommer igennem, så man i erhvervslivet ved, hvor man er henne. Jeg skal gentage: det er især forslaget om pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget, der interesserer mig.

(Kort bemærkning).

### Anders Poulsen (V):

Det er hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger til venstre om indførelse af kontantvurderingen, der kalder mig herop. Det kan være, at hr. Bernhard Baunsgaard vil forklare mig, hvilken sammenhæng der skulle være mellem det forhold, at vi fortsat har en vurdering, der finder sted efter sædvanlig prioritering – det har vi jo – og det forhold, at vi